

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupeného JUDr. Jitkou Šmídovou, advokátkou, se sídlem Viniční 82, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. června 2012, č. j. OAM-159/ZA-ZA06-ZA14-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. února 2013, č. j. 33 Az 9/2012 – 34,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Jitce Šmídové, advokátce, se sídlem Viniční 82, 615 00 Brno, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 3400 Kč, která je splatná do dvou měsíců od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Svou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadá rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. února 2013 č. j. 33 Azs 9/2012 - 34, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. června 2012 č. j. OAM-159/ZA-ZA06-ZA14-2012. Citovaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) se napadeným rozsudkem plně ztotožnil se závěry žalovaného, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly udělení mezinárodní ochrany ve všech jejích formách, a uzavřel, že jediným důvodem, pro který žalobce o udělení mezinárodní ochrany žádá, je důvod ekonomický a snaha legalizovat pobyt v České republice; jeho tvrzení o obavách z pronásledování před soukromými věřiteli, jimž v zemi původu údajně dluží peníze, a tvrzení o vztahu stěžovatele k družce a jejímu dítěti, resp. jeho výtky v tomto směru vůči žalovanému shledal krajský soud nekonkrétními a účelovými. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného je v souladu se zákonem, a žalobu zamítl.

[3] V kasační stížnosti podané z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) stěžovatel uvedl, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku pronásledování ve smyslu § 8 odst. 2 zákona o azylu a důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, 14 a 14a zákona o azylu (aniž by ovšem uvedl konkrétně jak), že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů (aniž by konkrétně tvrdil proč), že správní orgán porušil § 3 správního řádu, když nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a nevedl azylové řízení tak, aby posílil důvěru stěžovatele ve správnost jeho rozhodování, resp. že jeho rozhodnutí není přesvědčivé (aniž by konkrétně uvedl, v čem pochybil), dále že správní orgán porušil § 50 odst. 2 správního řádu tím, že neopatřil podklady nezbytné pro vydání rozhodnutí a nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu (aniž by ovšem uvedl jaké). Podle stěžovatele správní orgán porušil též § 68 odst. 3 správního řádu, neboť odůvodnění jeho rozhodnutí je nedostatečné a nepřesvědčilo ho o jeho správnosti a postupu v řízení, resp. že se žalovaný nevypořádal se všemi provedenými důkazy (nevedl však jakými), a konečně měl správní orgán porušit též § 12, 14 a 14a zákona o azylu, neboť podle stěžovatele podmínky pro poskytnutí mezinárodní ochrany splňuje (aniž by toto své tvrzení rozvedl konkrétní argumentací).

[4] Stěžovatel osvědčil zákonné podmínky pro ustanovení právního zástupce, pročť Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 6 Azs 7/2013 - 12 ze dne 15. dubna 2013 stěžovateli ustanovil advokátku JUDr. Jitku Šmídovou jako právní zástupkyni. JUDr. Jitka Šmídová se dostavila k Nejvyššímu správnímu soudu ke studiu spisu a dále Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že se jí s klientem nepodařilo spojit a uskutečnit schůzku plánovanou na 20. května 2013, neboť zásilku si klient nevyzvedl a byla jí vrácena zpět.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná. Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. nemusí být usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost odůvodněno. Přestože by v tomto případě nepochybně – s ohledem na veskrze nekonkrétní tvrzení stěžovatele v kasační stížnosti, správní žalobě i v řízení před žalovaným – bylo namíste kasační stížnost odmítnout bez odůvodnění, Nejvyšší správní soud nad rámec zákonného požadavku stručné odůvodnění svého usnesení připojuje.

[6] Podle § 104a s. ř. s. se kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; k tomu, kdy je kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany přijatelná, existuje početná a ustálená judikatura tohoto soudu (např. usnesení ze dne 26. dubna 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná také na www.nssoud.cz). Stran přesahu vlastních zájmů stěžovatel nic netvrdil a ani Nejvyšší správní soud žádný důvod přijatelnosti z kasační stížnosti a napadeného rozsudku nezjistil. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou zdejšího soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně. Krajský soud postupoval v souladu s ustálenou judikaturou zdejšího soudu a nebyl shledán ani důvod pro přistoupení k judikатурnímu odklonu, ani zásadní pochybení krajského soudu.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli právním zástupcem advokátku. Podle § 35 odst. 8 část věty první za středníkem s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného advokáta stát. Podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.,

o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, náleží ustanovenému zástupci stěžovatele odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem) ve výši 3100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon, tedy celkem 3 400 Kč. K uskutečnění porady sice klient neposkytl advokátce náležitou součinnost, avšak advokátka za této situace učinila alespoň to, že se dostavila k soudu a nahlédla do spisu, což je obdobou úkonu podle § 11 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu. Ustanovená zástupkyně nedoložila, že je plátcem daně z přidané hodnoty.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu